

MODLITBA

Ježíši, otevři naše srdce,
ať nám Titův příklad ukazuje,
jak Ti být denně nablízku;
ať ve všech událostech našeho života,
malých i velkých, smíme zakoušet
tvou skrytou přítomnost – přítomnost Přitele,
Společníka na cestě a našeho Vykupitele;
ať tě poznáváme v každém člověku
a nacházíme v drobných činnostech všedního dne;
ať můžeme za všech životních okolností
s radostí a důvěrou v tebe vyznat:
Pán můj a Bůh můj!
Vždyť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Maria, Královno a Matko Karmelu, oroduj za nás.
Svatý Tite, věrný příteli Vzkříšeného, oroduj za nás.

Titus Brandsma

Karmelitán a mučedník

Svatořečení: 15. května 2022

Anno Brandsma se narodil roku 1881 v nizozemském Frísku. Roku 1898 vstoupil na Karmel a jako řeholní jméno přijal jméno svého otce – Titus. Časné sliby složil v říjnu 1899, na kněze byl vysvěcen 17. června 1905. Zabýval se studiem filozofie a mystiky. Spolupracoval při zakládání Katolické univerzity v Nijmegen (1923), později se stal jejím rektorem.

Ve 30. letech otevřeně kritizoval nacistickou ideologii, během okupace Holandska hájil svobodu katolického tisku a novinářské práce vůbec. V lednu 1942 byl uvězněn, 26. července 1942 byl usmrcen fenolovou injekcí v koncentračním táboře Dachau. Za blahoslaveného byl prohlášen roku 1985. V češtině jsou dostupné dva Titovy životopisy – od autorské dvojice Scapin – Secondin (KNA 1994) a od Fernanda Rome-rala (KNA 2010) a krátký medailon v Sicariho knize Svatí Karmelu (KNA 2011).

Více informací na webu

www.ocarm.org

@ Carmelites.ie

@ocarm_org

foto obrazu Tita ve vězeňské cele od Colette Mills

© Irish Province of Carmelites

foto vitráže s Titem

© Province of the Most Pure Heart of Mary (PCM)

Titus Brandsma
Karmelitán a mučedník

Adoro Te – skrytý Bůh

Adoro Te devote

Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš,
jenž tu ve svátosti sebe ukrýváš.
Tobě srdcem svým se zcela poddávám,
před tebou svou slabost, Bože, vyznávám.

Zrakem, hmatem, chutí, tebe nevnímám
a jen sluchem svým tě jistě poznávám.
Věřím vše, co hlásal světu Kristus Pán,
v něm je základ pravdy lidstvu všemu dán.

Na kříži jsi tajil jenom božství své,
zde je také skryto člověčenství tvé.
V obojí však věřím celým srdcem svým,
o milost tě prosím s lotrem kajícím.

Rány tvé jak Tomáš vidět nežádám,
že jsi Pán a Bůh můj vroucně vyznávám.
Rač mé chabé víře větší sílu dát,
více v tebe doufat, víc tě milovat.

Plode smrti Páně, chlebe života,
v němž se lidem dává Boží dobrota,
dej mé duši stále jenom z tebe žít,
v tobě Boží lásku rozjímat a ctít.

Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj,
krví svou nás hříšné z hříchů očisťuj,
vždyť jediná krůpěj její stačila,
aby všeho světa viny obmyla.

Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt,
srdci toužícímu touhu vyplnit,
abych, jak zde hledím s vírou na oltář,
v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář.

Sv. Tomáš Akvinský (1225–1274);
překlad převzat z Kancionálu č. 712

Bůh skrytý i přítomný

Mnoho z nás zakouší Boha jako Boha skrytého. Na tom není nic nového ani pro naši dobu příznačného. Již před dvěma a půl tisíci lety si v exilu Izaiáš povzdechl: Opravdu, ty jsi Bůh skrytý (Iz 45,15). V průběhu dějin opakovali věřící lidé Pánu podobná slova a Titus nebyl výjimkou. Pro něj byla skrytost Boží hluboce žitou skutečností.

Ve vězeňské cele v Scheveningen se po obědě modlival známý hymnus Adoro Te (Klaním se ti vroucně, skrytý Bože náš). Vypráví o tom v zápiscích z vězení, nazvaných „Má cela“: „Adoro Te se stalo mou oblíbenou modlitbou. Často je polohlasem zpívám, pomáhá mi to v duchovním svatém přijímání.“

Titus znal tento zpěv z paměti. Modlil se ho soukromě každý den, spolu s bratry pak vždy o sobotách. Text se ho hluboce dotýkal, byl mu důvěrně známý. Takto si jej Titus přinesl do vězení, kde si ho zpíval tlumeně, na kolenu, po obědě, který sestával z polévky a trochy brambor nebo zelí. V modlitbě objevil: opravdu, přítomný Bůh je skrytý. Nejen někdy, nejen někde, ale vždy a ve všem: Bůh se skrývá pod povrchem všedních věcí.

Po své chvíli pobožnosti si Titus zapálil dýmku, přecházel po cele tam a zpět a vykonával drobné činnosti, třeba si o podlahu piloval nehty, které „byly příliš dlouhé a neměl jsem nůžky“... a tak Boha objevoval v těch nejobyčejnějších maličkostech – v kouření tabáku, chůzi tam a zpět, pilování nehtů.

Boží skrytá přítomnost je plná naděje pro člověka, který se ji naučil poznávat a z ní žít. Nahlédnutí Jeho skrytosti se může stát něčím tak důvěrným, že nás to činí šťastnými.

V Dachau prošel Titův skrytý vztah s Bohem těžkou zkouškou. Hymnus Adoro Te devote ho touto zkouškou provedl. Když ho táborová stráž mlátila, modlil se Adoro Te devote se svým spolubratrem, karmelitánem Rafaelem Tijhuisem (který Dachau přežil). Zraněn ve svém křehkém těle, zůstal pevně stát v Boží skryté přítomnosti.

